

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/217/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315204055
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6315204055.3

Uznesenie

Okresný súd Brezno v právnej veci navrhovateľa K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, L., zast. JUDr. Stanislav Rešutík, advokát so sídlom Nám. M.R.Štefánika 29/36, Brezno proti odporkyni H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom 9. H. XX, L., o vydanie hnuťelnej veci, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 07.05.2015 domáha, aby súd uložil odporkyni povinnosť vydať navrhovateľovi osobné motorové vozidlo zn. K. H. M. X.X, EČ: BR-XXX-BK, VIN: Y spolu s osvedčením o evidencii vozidla. Ďalej sa domáha, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 100,- Eur za každý mesiac užívania vyššie uvedeného motorového vozidla, počnúc dňom 01.11.2013 až do jeho vydania navrhovateľovi. Záverom požiadal súd, aby uložil odporkyni povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Súd vyčíslil súdny poplatok v súlade s položkou 1 písm. a), b) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov č. 71/1992 Zb., vo výške 315,50 Eur.

Podaniami zo dňa 20.07.2015 doručeným 30.07.2015 vyzval súd navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 315,50 Eur, pričom ho upozornil na následky nezaplatenia súdneho poplatku v stanovenej lehote 10 dní.

Navrhovateľ podaním doručeným dňa 04.09.2015 požiadal súd, aby mu priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v plnom rozsahu.

Uznesením č.k. 4C/217/2015-38 zo dňa 12.11.2015 súd priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Podaním doručeným dňa 07.12.2015 sa odporkyňa vyjadrila k uplatnenému nároku navrhovateľa. V podaní uviedla, že uplatnený nárok neuznáva v plnom rozsahu.

Súd vytýčil pojednávanie na 22.02.2016 na ktoré predvolal účastníkov konania.

Na pojednávaní dňa 22.02.2016 účastníci konania informovali súd, že sú ochotní uzavrieť dohodu a vec vyriešiť mimosúdne a to tým spôsobom, že odporkyňa vydá sporné motorové vozidlo spolu so všetkými dokladmi. Navrhovateľ uviedol, že v prípade ak mu odporkyňa vydá sporné motorové vozidlo, vezme návrh na začatie konania späť v celom rozsahu.

Podaním doručeným súdu dňa 02.03.2016 vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť a požiadal súd, aby konanie zastavil. V rámci podania uviedol, že dňa 29.02.2016 odovzdala odporkyňa navrhovateľovi osobné motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom tohto konania. K podaniu doložil protokol o odovzdaní vozidla spolu s jeho opravou, z ktorých vyplýva, že dňa 29.02.2016 o 13.00 hod. odporkyňa odovzdala sporné motorové vozidlo spolu so všetkými dokladmi navrhovateľovi, čo potvrdil ako navrhovateľ tak aj odporkyňa svojimi podpismi..

Podaním osobne podanom na súde dňa 16.03.2016 si navrhovateľ vyčíslil trovy konania a požiadal súd, aby zaviazal odporkyňu povinnosťou nahradiť mu trovy konania vo výške 440,84 Eur, predstavujúce trovy právneho zastúpenia.

Súd pri rozhodovaní postupoval najmä podľa týchto zákonných ustanovení :

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov, nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd konanie o vydanie hnuťelnej veci zastavil. Nebolo potrebné žiadať súhlas odporkyne so späťvzatím návrhu, pretože k späťvzatiu návrhu došlo pred prvým pojednávaním.

Z ustanovení § 146 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods.2 O.s.p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k ustanoveniu prvého odseku špeciálnou úpravou. Preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak existenciu týchto podmienok zistí, musí o trovách konania rozhodnúť v súlade s odsekom 2 citovaného ustanovenia, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (za predpokladu, že trovy konania vznikli a boli v konaní riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania odporcovi, ak svojím správaním zapríčinil späťvzatie návrhu, ktorý bol podaný dôvodne. Správanie účastníkov v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Navrhovateľ vzal podaním doručeným dňa 02.03.2016 návrh na začatie konania späť v celom rozsahu pričom uviedol, že odporkyňa dňa 29.02.2016, teda po podaní návrhu na začatie konania, vrátila navrhovateľovi sporné motorové vozidlo, čo preukázal doloženým protokolom o odovzdaní vozidla, čím predmet sporu odpadol.

Do úvahy pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza aplikácia § 146 ods. 2 O.s.p. nakoľko zastavenie konania v časti uplatneného nároku na vydanie sporného motorového vozidla bolo zapríčinené správaním odporkyne, ktorá po podaní návrhu na začatie konania vrátila navrhovateľovi sporné motorové vozidlo.

Z dokladu doloženého navrhovateľom vyplýva, že odporkyňa dňa 29.02.2016 vrátila navrhovateľovi sporné motorové vozidlo, ktoré je predmetom tohto konania, po podaní návrhu na začatie konania, a teda uvedeným správaním zapríčinila späťvzatie návrhu v časti uplatneného nároku na vydanie sporného motorového vozidla podaného navrhovateľom.

K zastaveniu konania v časti uplatneného nároku na vydanie sporného motorového vozidla teda došlo na základe správania odporkyne, ktorá svojim správaním zapríčinila späťvzatie návrhu navrhovateľom.

Na základe prejavu vôle navrhovateľa, ktorí vzali svoj návrh na začatie konania späť, musel súd konanie zastaviť, pretože ide o sporové konanie, v ktorom navrhovatelia v rámci svojej dispozičnej právomoci môže kedykoľvek v priebehu konania vziať podaný návrh na jeho začatie späť. Prejavom jeho vôle je súd viazaný a odhladnuc od prípadov, kedy odporkyňa so späťvzatím návrhu na začatie konania dôvodne nesúhlasí (za splnenia zákonom stanovených procesných predpokladov), súd musí konanie obligatórne zastaviť.

K zastaveniu konania teda v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 100,- Eur za každý mesiac užívania vyššie uvedeného motorového vozidla, počnúc dňom 01.11.2013 až do jeho vydania navrhovateľovi došlo, na základe späťvzatia návrhu bez udania dôvodu. Navrhovateľ späťvzatím návrhu spôsobil, že konanie muselo byť zastavené a uvedeným postupom naplnil ustanovenie § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. a zaviniel zastavenie konania v časti uplatneného nároku navrhovateľa na zaplatenie sumy 100,- Eur za každý mesiac užívania vyššie uvedeného motorového vozidla, počnúc dňom 01.11.2013 až do jeho vydania navrhovateľovi.

V rámci predmetného konania je potrebné konštatovať, že v prvej časti uplatneného nároku týkajúceho sa vydania sporného motorového vozidla, bolo konania zastavené na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom, ktoré podal v dôsledku správania odporkyne a v druhej časti uplatneného nároku týkajúceho sa nároku na zaplatenie sumy 100,- Eur za každý mesiac užívania vyššie uvedeného motorového vozidla, počnúc dňom 01.11.2013 až do jeho vydania navrhovateľovi, bolo konania zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu podaného navrhovateľom, ktoré podal bez udania dôvodu.

Súd dáva do pozornosti, že v praxi aplikácie práva sa síce môže vyskytnúť situácia, keď má súd alebo iný štátny orgán rozhodnúť prípad, ktorý nepredvída žiadna platná právna norma, keď zákon mlčí, resp. existuje medzera v práve. Mlčanie zákona môže, ale nemusí byť úmyslom zákonodarcu, alebo môže byť dôsledkom nedostatkov a chýb v procese tvorby práva. V odvetviach súkromného práva možno v takýchto prípadoch postupovať podľa analógie, pričom sa rozlišuje analogia legis a analogia iuris (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžo/251/2009 zo dňa 19.05.2010).

Keďže úprava uvedená v Občianskom súdnom poriadku neupravuje postup súdu pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, ak v časti nároku dôjde k späťvzatiu návrhu a k zastaveniu konania v dôsledku správania odporcu a v časti nároku dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom bez udania dôvodu, súd musel s použitím analógie legis doplniť medzeru v práve a aplikovať na tento prípad ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku, ktoré je obsahovo najbližšie, t.j. ustanovenie § 142 O.s.p..

Preverením predmetného spisu, ako aj s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že navrhovateľ bol v predmetnom konaní úspešný v rozsahu 50 %, keďže odporkyňa mu po začatí konania vydala sporné motorové vozidlo, avšak odporkyňa bola rovnako úspešná v konaní v rozsahu 50 %, keďže navrhovateľ zobral návrh späť v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 100,- Eur za každý mesiac užívania vyššie uvedeného vozidla počnúc dňom 01.11.2013 až do jeho vydania navrhovateľovi.

S ohľadom na úspech navrhovateľa v rozsahu 50 %, ako aj úspech odporkyne v rozsahu 50 %, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a žiadnemu z účastníkov v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní (§ 204 ods. 1, 2 O.s.p.) odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje a nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.